

คู่มือเตรียมสอบ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(กกต.)

นักวิชา การเงินและบัญชี ปฏิบัติการ

ประกอบด้วย

ภาคความรู้ความสามารถเฉพาะสำหรับตำแหน่ง (ภาค ข) คะแนนเต็ม 100 คะแนน

การสอบภาคความรู้ความสามารถเฉพาะสำหรับตำแหน่ง (ภาค ข) ทดสอบโดยวิธีการ สอบข้อเขียนแบบปรนัย ดังนี้

■ ความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงาน (50 คะแนน)

- ความรู้ในหลักวิชาทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ กฎหมายว่าด้วย วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กฎหมายว่าด้วย ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร ของราชการ กฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พระราชบัญญัติการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ระเบียบเกี่ยวกับงานสารบรรณ ระเบียบเกี่ยวกับการรักษาความลับ ของทางราชการ และระเบียบเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ
- ความรู้เกี่ยวกับนโยบายแห่งรัฐ และยุทธศาสตร์ชาติ
- ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันทางด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม

■ ความรู้ความเข้าใจในการกิจของคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง (50 คะแนน)

- ยุทธศาสตร์ พันธกิจ โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และภารกิจของคณะกรรมการ การเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร กฎหมายว่าด้วยการได้มาซึ่งวุฒิสภา กฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- ความรู้เกี่ยวกับระบบการเงิน บัญชี และงบประมาณ การบริหารเงินและงบประมาณ การจัดทำ สอบทาน ข้อมูลทางการเงิน รายงานการเงิน และวิเคราะห์รายงานทางการเงิน หลักการและนโยบาย การบัญชี มาตรฐานทางบัญชี นโยบายแผนงานโครงการ และการวางแผนค่าใช้จ่าย ระบบและการปฏิบัติงานด้านพัสดุ

เปิดติวครบวงจร ทุกหน่วยงานสอบและติวทางไปรษณีย์ ติดต่อ 02-3186868, 02-3141492

ศูนย์รวมคู่มือเตรียมสอบและแนวข้อสอบ มีวางจำหน่ายตามศูนย์หนังสือทั่วประเทศ

หรือ www.thebestcenter.com

E-book download ติดต่อไลน์ Line ID : @thebestcenter

290.-

คู่มือเตรียมสอบนักวิชาการการเงินและบัญชีปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

รวบรวมและเรียบเรียงโดย.....

ฝ่ายวิชาการ สถาบัน THE BEST CENTER

ห้ามตัดต่อหรือคัดลอกส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหา

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ราคา 290 บาท

จัดทำและจำหน่ายโดย

The Best Center InterGroup Co., Ltd.

บริษัท เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์ อินเตอร์กรุป จำกัด

บริหารงานโดย ดร.สิงห์ทอง บัวชุมและอาจารย์จันทน์ บัวชุม (ดีแอดมินิสเตอร์ ยาน ม. ราม)

เลขที่ 2145/7 ซอยรามคำแหง 43/1 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 081-496-9907, 0-2314-1492, 0-2318-6868 โทรสาร 0-2718-6274 line id: 0627030008

www.thebestcenter.com หรือ www.facebook.com/bestcentergroup

คู่มือเตรียมสอบ

นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ราคา 290.-

คำนำ

สำหรับชุดคู่มือเตรียมสอบตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเล่มนี้ ทางสถาบัน THE BEST CENTER และฝ่ายวิชาการ
ของสถาบันได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมสอบในการสอบแข่งขันฯในครั้งนี้

ทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือ
เล่มนี้ขึ้นมา ภายในเล่มประกอบด้วยทุกส่วนที่กำหนดในการสอบ เจาะข้อสอบทุกส่วน พร้อม
คำเฉลยอธิบาย มาจัดทำเป็นหนังสือชุดนี้ขึ้น เพื่อให้ผู้สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความ
พร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การ
สนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำต้นฉบับ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็น
เล่มได้ พร้อมกันนี้คณะผู้จัดทำขออภัยข้อบกพร่องใดๆ อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความ
คิดเห็นจากทุกๆท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน

ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

➤ความรู้เกี่ยวกับยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์ พันธกิจ โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และภารกิจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	1
➤ความรู้ในหลักวิชาการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	7
◆แนวข้อสอบ หลักวิชาการทางการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย	
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	20
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2562	23
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	28
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540	39
◆แนวข้อสอบ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2562	49
◆แนวข้อสอบ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560	60
◆แนวข้อสอบ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2561	83
➤ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552	88
◆แนวข้อสอบ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552	
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560	103
➤ความรู้เกี่ยวกับนโยบายแห่งรัฐ	106
◆แนวข้อสอบ ยุทธศาสตร์ชาติ	108
◆แนวข้อสอบ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560	113
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2560	123
➤พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561	142
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561	184
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561	187
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2560	193
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562	204
➤ความรู้การปฏิบัติงานด้านพัสดุ	210
➤ความรู้เกี่ยวกับนโยบายแผนงานโครงการ	226
➤ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำทดสอบทาน	232
➤ความรู้ด้านงบประมาณ การบริหารเงินและงบประมาณ	242

➤ความรู้เกี่ยวกับระบบการเงิน บัญชี ข้อมูลทางการเงิน รายงานการเงิน การวิเคราะห์รายงานทางการเงินและการวางแผนค่าใช้จ่ายระบบ	268
◆แนวข้อสอบการเงินและบัญชี	312
◆แนวข้อสอบ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง มาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐ พ.ศ.2561	323
◆แนวข้อสอบ เหตุการณ์ปัจจุบันทางด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม	327

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

➤ความเป็นมา

11 ตุลาคม 2540

ปวงชนชาวไทย มีรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนเป็นครั้งแรกหลังจากสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งมีตัวแทนของประชาชน หลายนายฝ่าย จัดทำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมีเนื้อหาที่ส่งเสริมคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพของประชาชน และให้โอกาสประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด อย่างที่ไม่เคย มีมาก่อน

รัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีเจตนารมณ์ในการปฏิรูปการเมือง 3 ประการ คือ การปฏิรูป กระบวนการเข้าสู่อำนาจของนักการเมือง โดยให้มีการเลือกตั้งที่สุจริตและเที่ยงธรรม เพื่อให้ได้คนดีมีความสามารถเข้ามาบริหารบ้านเมือง กระบวนการตรวจสอบและควบคุมการใช้อำนาจ ที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส และ กระบวนการถอดถอนผู้ใช้อำนาจในทางมิชอบให้ออกจากตำแหน่ง อันเป็นจุดกำเนิดของ การจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้นมารองรับภารกิจในการปฏิรูปการเมืองดังกล่าว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ. 2540 ได้บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เป็นองค์กรอิสระโดยมีคณะกรรมการ จำนวน 5 คน ทรงกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง โดยการเลือกสรรของวุฒิสภา

คณะกรรมการการเลือกตั้ง มีวาระดำรงตำแหน่ง 7 ปี และ ดำรงตำแหน่งได้เพียงครั้งเดียวโดยจะ ประกอบไปด้วย ประธานกรรมการการเลือกตั้ง 1 คน และกรรมการการเลือกตั้ง 4 คน จะต้องเป็นผู้ซึ่งมี ความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ โดยมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ควบคุม ดำเนินการจัด หรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นและ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยสุจริตและ เที่ยงธรรม

แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) มีความสอดคล้องกับแผนของประเทศไทยทั้งยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านความมั่นคง แผนการปฏิรูปด้านการเมือง (พ.ศ. 2561 – 2565) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

➤วิสัยทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นที่ยอมรับระดับสากล ในกระบวนการเลือกตั้งอย่างมีอาชีพ ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(OECT is internationally recognized professional organization in election process for democracy under the King's Head of State.)

➤พันธกิจ

สร้างความเข้มแข็งของกระบวนการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้คนดีมาปกครองบ้านเมือง

(To strengthen Thailand's election process by which merit individuals are elected to hold public office.)

➤ค่านิยมร่วมขององค์กร “OECT”

Openness = เปิดกว้าง เปิดเผยโปร่งใส เปิดรับโอกาส

Efficiency = มีประสิทธิภาพ

Communication = สื่อสารดี

Technology = ก้าวหน้าทันเทคโนโลยี

➤ ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: เร่งรัดการบูรณาการ การบริหารจัดการเลือกตั้ง และการบริการดิจิทัล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: เสริมความเข้มแข็งของเครือข่ายประชาธิปไตย และส่งเสริมการพัฒนาพรรคการเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: สร้างเสริมความรู้ พลังศรัทธา และพลังร่วมวิถีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

➤ ประกาศเจตจำนงสุจริตในการบริหารงาน

ด้วยปัจจุบันการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ได้ถูกกำหนดเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ซึ่งถือเป็นการยกระดับให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เป็นมาตรการป้องกันการทุจริตในเชิงรุกที่หน่วยงานภาครัฐทั่วประเทศจะต้องดำเนินการ โดยมุ่งหวังให้หน่วยงานภาครัฐได้รับทราบถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่สะท้อนจากเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ และนำมาปรับปรุงพัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม ปลอดจากการทุจริต ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ เห็นชอบให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานเข้าร่วมรับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 – 2560 ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีพันธกิจหลักในการบริหารจัดการเลือกตั้ง การออกเสียงประชามติ การดำเนินการสืบสวนสอบสวนวินิจฉัยและการดำเนินคดีในศาล ให้มีความสุจริต โปร่งใส และเที่ยงธรรม เสริมสร้างวิถีประชาธิปไตยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองที่เข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพองค์กรและระบบงานให้มีประสิทธิภาพ มีความสุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม ที่สังคมยอมรับและเชื่อมั่น ดังนั้นจึงให้ความสำคัญกับมาตรการป้องกันและต่อต้านการทุจริตตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2560 – 2564 จึงประกาศเจตจำนงในการบริหารงานและนำหน่วยงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานและสาธารณชนภายนอกหน่วยงาน เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2560 ดังนี้ ข้อ 1 เจตจำนงในการบริหารงานและนำหน่วยงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานและสาธารณชนภายนอกหน่วยงาน เพื่อเป็นการแสดงความตั้งใจหรือคำมั่นที่จะนำหน่วยงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม มีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริต และพร้อมที่จะได้รับการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานตามเจตจำนงที่ได้แสดงไว้ ข้อ 2 นโยบายในการพัฒนาองค์กรให้มีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

กำหนดนโยบายในการพัฒนาองค์กรให้มีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมุ่งมั่นพัฒนาหน่วยงานให้มีคุณธรรมและความโปร่งใสตามแนวทางการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ 6 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความโปร่งใส เป็นการเปิดเผยข้อมูล รวมถึงการดำเนินการตามภารกิจหน้าที่ด้วยความสุจริต โปร่งใส และเที่ยงธรรม ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) มุ่งเน้นการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้อง เป็นไปตาม

กฎหมาย ระเบียบ มติ อย่างเคร่งครัด

(2) ให้ความสำคัญในการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานด้วยความโปร่งใส โดยยึดหลักความสุจริต เทียงธรรม ถูกต้อง ตรวจสอบได้ตามบทบัญญัติของกฎหมาย

(3) ให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักความ ถูกต้อง สุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม

(4) มุ่งเน้นการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส เทียงธรรม รวดเร็ว โดยยึด หลักความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ มติ

2.2 ด้านความพร้อมรับผิด ผู้บริหารและพนักงานมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถและมี ประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน พร้อมรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) มุ่งเน้นในการขับเคลื่อนหน่วยงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรมโดยยึดหลักสุจริต โปร่งใสและ เทียงธรรม และพร้อมรับผิด

(2) มุ่งมั่นในการบริหารงาน/ปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเต็มที่ กระตือรือร้น มีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในพันธกิจ โดยยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ มติ อย่างเคร่งครัด

2.3 ด้านความปลอดภัยจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้ผู้บริหารและพนักงานปฏิบัติตามระเบียบ คณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยประมวลจริยธรรมของกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและ พนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) ยึดมั่นในการบริหารจัดการองค์กรเกี่ยวกับความปลอดภัยจากการทุจริตเชิงนโยบาย

(2) ยึดมั่นในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความปลอดภัยจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน ไม่รับสินบนและการใช้ ตำแหน่งหน้าที่ในการเอื้อประโยชน์ในการปฏิบัติงานโดยมิชอบ

2.4 ด้านวัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร ส่งเสริมให้ผู้บริหารและพนักงานปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการ การเลือกตั้งว่าด้วยประมวลจริยธรรมของกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดและพนักงานของ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2551 ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) สร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานไม่ทนต่อการทุจริต อายและเกรงกลัวต่อการทุจริต จน ก่อให้เกิดวัฒนธรรมในการต่อต้านการทุจริตได้ตามหลักนิติธรรม ภาระรับผิดชอบโดยยึดหลักความถูกต้อง สุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม

(2) ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริตในองค์กร

(3) มีแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในหน่วยงาน โดยให้ผู้บริหารและพนักงานถือ ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

2.5 ด้านคุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน มีระบบการปฏิบัติงานที่ได้มาตรฐาน ยึดหลักความถูกต้อง เป็นธรรม เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ และมีคุณธรรมในการปฏิบัติงานรวมถึงการบริหารงานภายในหน่วยงานเป็นไปตามหลักธรร มาภิบาล ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) มุ่งเน้นการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน/คู่มือการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ มติ ด้วยความสุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม

(2) มุ่งเน้นการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยยึดหลักคุณธรรม

(3) มุ่งเน้นการบริหารงบประมาณ โดยยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ มติ โปร่งใสตรวจสอบได้

คุณค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

(4) ให้ความสำคัญกับการมอบหมายงานในการปฏิบัติงานตามภารกิจหน้าที่ และความรับผิดชอบด้วยความเป็นธรรม เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ

(5) ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานของพนักงาน

2.6 ด้านการสื่อสารภายในหน่วยงาน เพื่อถ่ายทอดนโยบายทั้ง 5 ด้านดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้บริหารและพนักงานทราบและถือปฏิบัติ ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(1) สื่อสารประชาสัมพันธ์ในการถ่ายทอดนโยบายทั้ง 5 ด้าน ให้ผู้บริหารและพนักงานเกิดความตระหนักและให้ความสำคัญถึงการปฏิบัติงานตามหลักคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยวิธีการ/ช่องทางการสื่อสาร เช่น หนังสือสั่งการ การเปิดเผยประกาศ ประกาศทางเว็บไซต์ เป็นต้น

(2) ให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารสองทาง โดยการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบาย 5 ด้านดังกล่าวข้างต้น เช่น หนังสือแสดงความคิดเห็น การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมผู้บริหาร/พนักงาน เป็นต้น คำนึงร่วมขององค์กร

➤ คำนึงร่วมขององค์กร

องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาล ผู้ปฏิบัติงานยึดหลักสุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม รู้รักสามัคคี และภักดีต่อองค์กร

1. ประชาชนตรวจสอบได้ พร้อมเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติงาน ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร จัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อให้ประชาชนสามารถสืบค้นและตรวจสอบการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

2. ไม่เรียกรับเงินหรือประโยชน์ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส ไม่เรียกรับเงิน หรือผลประโยชน์ใด ๆ ปฏิบัติงานด้วยความเป็นกลาง ไม่เอนเอียงเข้ากลุ่มหรือฝ่ายใด

3. ปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ อย่างเคร่งครัด หมั่นทบทวนกฎระเบียบ เพื่อสร้างความแม่นยำในการปฏิบัติงานตามขั้นตอน

4. ต้นแบบจิตสำนึกสาธารณะ พนักงาน กกต. ทุกคน ต้องมีจิตสำนึกสาธารณะเพื่อเสริมสร้างพลเมืองดี วิถีประชาธิปไตย พร้อมขับเคลื่อนสังคมไทยสู่ความยั่งยืน

➤ คุณธรรมองค์กร

ร่วมสร้างคุณธรรม

พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา

ตามแผนแม่บทส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 1

นำชาติ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ทำไม...ต้อง..พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา

“คุณธรรมนำการพัฒนา”

ท่ามกลางกระแสการปฏิรูปและการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน รัฐบาลมียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มุ่งสร้างความพอธิระหว่างการพัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความทันสมัย และเทคโนโลยี กับการสร้างสังคมเข้มแข็งในมิติด้านคุณธรรมความดี ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน จึงมุ่งมั่นสร้าง“คนดี สังคมดี” ตามแผนแม่บทสำหรับคุณธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ที่มีวิสัยทัศน์ “สังคมไทยมีคุณธรรมเป็นรากฐานในการดำรงชีวิต สืบสานความเป็นไทย อยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุขในประเทศไทย ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมให้คน

ไทยมีคุณธรรมตามหลักศาสนา นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพัฒนาคุณภาพชีวิต และดำรงชีวิตตามวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม โดยในระยะแรกจะมุ่งสร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อขับเคลื่อน คุณธรรมสำคัญ ๔ ประการ คือ พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา โดยแนวทางการประพฤติปฏิบัติของคุณธรรม ดังนี้

พอเพียง หมายถึง ความพอเพียงในการดำเนินชีวิต แบบทางสายกลาง มีเหตุผลใช้ความรู้ในการตัดสินใจอย่างรอบคอบ มีความพอประมาณ พอดี ไม่เบียดเบียนตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม ไม่ประมาท สร้างภูมิคุ้มกันที่ดี รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

วินัย หมายถึง การยึดมั่นและรับผิดชอบ ในหน้าที่ของตน ทั้งวินัยต่อตนเองในการผลักดันชีวิตให้ก้าวหน้า วินัยต่อองค์กร สังคม ปฏิบัติตามจริยธรรม จรรยาบรรณ และเคารพต่อกฎหมาย

สุจริต หมายถึง ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่น ยืนหลักในการรักษาความจริงความถูกต้อง ความเป็นธรรมทั้งปวง นอกจากตนเองจะเป็นคนซื่อตรงแล้ว ต้องกล้าปฏิเสธการกระทำที่ไม่ซื่อตรง ไม่ซื่อสัตย์ของบุคคลอื่นที่จะทำให้เกิดส่วนรวมเกิดความเสียหาย

จิตอาสา หมายถึง การเป็นผู้ที่ใส่ใจต่อสังคมสาธารณะ และอาสาลงมือทำอย่างใดอย่างหนึ่งอันมิใช่หน้าที่ของตนเอง ด้วยความรัก ความสามัคคี เพื่อประโยชน์ของผู้อื่นของสังคมของประเทศชาติโดยมิได้หวังผลตอบแทน ทำความดีเพื่อ ความดี เอื้ออาทรต่อคนร่วมสังคม ทำอย่างสม่ำเสมอจนเป็นนิสัย

ซึ่งการขับเคลื่อนคุณธรรมให้เกิดการพัฒนาสู่สังคมคุณธรรมดังกล่าวจะมุ่งเป็นการสร้างคนดี คือส่งเสริมคุณธรรมให้คนทุกช่วงวัย ทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ และการส่งเสริมองค์กรคุณธรรมให้ทุกองค์กร ทุกสถาบันส่งเสริมให้คนในองค์กรเป็นคนดี การบริหารองค์กรมีคุณธรรม และร่วมกันส่งเสริมประชาชนและสังคม ร่วมสร้างคุณธรรม ให้เต็มแผ่นดิน

นายอภิสิทธิ์ บุญประกอบ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

ดำรงตำแหน่ง ระหว่าง 12 ส.ค. 2561 - ปัจจุบัน

ความรู้ในหลักวิชาการเมือง การปกครองในระบบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1. ความหมายของการเมืองการปกครอง

การเมือง (Politics) คือ กระบวนการจัดสรรผลประโยชน์และสิ่งที่มีค่าทางสังคม หรือการใช้อำนาจในการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ในสังคมในรูปของ กฎ ระเบียบ หรือนโยบายในการบริหารงาน หรือการแข่งขันเพื่อแสวงหาอำนาจ อันส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังหมายถึง เรื่องในการแข่งขันหรือแสวงหาอำนาจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมโดยส่วนใหญ่ และทำหน้าที่สร้างสรรค์ชีวิตที่มีคุณธรรมให้เกิดขึ้น โดยการใช้อำนาจรัฐ เพื่อจัดสรรแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าให้ทั่วถึงและเป็นธรรมในสังคม การปกครอง (Government) คือ เรื่องเกี่ยวกับการบริหาร การวางระเบียบกฎเกณฑ์สำหรับสังคม เพื่อให้เกิดความสงบสุขหรือทำการบำบัดทุกข์บำรุงสุข โดยอยู่ในลักษณะการใช้อำนาจของรัฐเข้าจัดระเบียบและควบคุมสังคม โดยสรุป การเมืองและการปกครองจึงเป็นการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการวางระเบียบกฎเกณฑ์ในการบริหารบ้านเมืองของรัฐ โดยใช้อำนาจทางการเมืองเป็นเครื่องมือ เพื่อให้มนุษย์มีทั้งความสุขทั้งในความหมายของวัตถุธรรมและนามธรรม คือ สุขทั้งร่างกายและจิตใจ

ในขณะที่ทรัพยากรหรือสิ่งที่มีคุณค่าในสังคมมีอยู่อย่างจำกัด แต่ความต้องการมีมากเกินไปจนเกิดการแย่งชิง แข่งขัน ซึ่งใครจะเป็นผู้ชี้ขาด ตัดสิน หรือมีอำนาจบังคับเพื่อให้เกิดความยุติธรรมและเป็นธรรมโดยใช้กฎ กติกา ขอบบังคับ หรือกฎหมายใด ๆ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของมนุษย์ของทุกคนในรัฐ ซึ่งในทางรัฐศาสตร์เรียกผู้ที่มี อำนาจนี้ว่า รัฐาธิปไตย หรือ องค์อธิปัตย์ (Sovereign) หรือผู้ปกครอง (ในประเทศไทย รัฐาธิปไตยแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ) ส่วนอำนาจสูงสุดที่ใช้ในการปกครองของรัฐหรือ ประเทศนั้น คือ อำนาจอธิปไตย (Sovereignty) อันเป็นอำนาจเด็ดขาดในการปกครองของประเทศ แสดงถึง อำนาจสูงสุดภายในรัฐและความเป็นอิสระที่ไม่ต้องขึ้นกับรัฐอื่น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. อำนาจนิติบัญญัติ คือ อำนาจในการออกกฎหมาย
2. อำนาจบริหาร คือ อำนาจในการบริหารประเทศตามกฎหมาย โดยผู้ปกครองหรือรัฐบาล
3. อำนาจตุลาการ คือ อำนาจในการพิจารณาตัดสินคดีความตามกฎหมาย

2. รูปแบบการปกครอง

2.1 รูปแบบการปกครอง

การแบ่งรูปแบบการปกครอง สามารถแบ่งออกได้ตาม 2 นักคิดทางรัฐศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่เพลโต และ อริสโตเติล โดยได้แบ่งรูปแบบการปกครองออกเป็น 6 ประเภท โดยในเกณฑ์ 2 ประการ คือ

- 1) เกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนผู้มีอำนาจในการปกครองว่าเป็นบุคคลเดียว หมุ่คณะ หรือประชาชนทั้งหมด และ
- 2) เกณฑ์เชิงคุณค่าโดยพิจารณาว่ารูปแบบการปกครองนั้นดีหรือไม่ โดยดูว่าทาเพื่อประชาชนหรือเพื่อตนเอง หรือพวกพ้อง โดยแบ่งได้ดังนี้

จำนวนผู้มีอำนาจ	รูปแบบที่ดี	รูปแบบที่ไม่ดี
คนเดียว	ราชาธิปไตย (Monarchy)	ทฤษนาธิปไตย (Tyranny)
กลุ่มคน	อภิชนาธิปไตย (Aristocracy)	คณาธิปไตย (Oligarchy)

คนจำนวนมาก หรือประชาชนทั้งหมด	ประชาธิปไตย (Democracy)	ฝูงชน (Mob-rule)
----------------------------------	----------------------------	---------------------

ตาราง ลักษณะของรูปแบบการปกครอง

2.1.1 การปกครองโดยคนเพียง 1 คน

หมายถึง อำนาจอธิปไตยอยู่กับบุคคลเพียงคนเดียว โดยมีอำนาจในการบริการและออกกฎหมายสูงสุดได้เพียงคนเดียว (อาจมอบให้องค์กรทำหน้าที่แทน แต่อำนาจเด็ดขาดอยู่ที่ตัวบุคคลนั้น) โดยแบ่งเป็น

ราชาธิปไตย คือ การปกครองที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชนส่วนรวม

ทูลนาธิปไตย คือ การปกครองที่มีจุดมุ่งหมายที่ตนเองหรือพวกพ้อง

ในอดีตเราเข้าใจหลักการดังกล่าว คือ การปกครองในระบบกษัตริย์ หรือ “สมบูรณาญาสิทธิราชย์” (Absolute Monarchy) ภายหลังระบบกษัตริย์เราเรียกว่า “เผด็จการ” (Dictatorship) ซึ่งในช่วงแรกมักจะอยู่ในลักษณะการปกครองเพื่อประชาชน แต่ภายหลังเมื่ออยู่กับอำนาจแล้วมักจะกลายเป็นทรราชย์ หรือทูลนาธิปไตย

2.1.2 การปกครองโดยกลุ่มคน

หมายถึง อำนาจอธิปไตยอยู่ในมือของคณะบุคคลหรือกลุ่มคน ในการวางกฎหมายหรือปกครองและการบริหาร โดยแบ่งเป็น

อภิชนาธิปไตย คือ การปกครองที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชนส่วนรวม

คณาธิปไตย คือ การปกครองที่มีจุดมุ่งหมายที่ตนเองหรือพวกพ้อง หรือที่เรียกว่าเผด็จการโดยคณะบุคคล ในบางครั้งใช้เรียกการปกครองโดยกลุ่มคนผู้เข้าถึงอำนาจ เช่น กลุ่มขุนนาง กลุ่มราชวงศ์ กลุ่มปัญญาชน หรือในปัจจุบันคือ กลุ่มทุน

2.1.3 การปกครองโดยคนส่วนใหญ่

หมายถึง อำนาจอธิปไตยอยู่ในมือของกลุ่มคนส่วนใหญ่หรือประชาชน (ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย) และมอบให้แก่กลุ่มบุคคลที่เห็นชอบจากประชาชนในการบริหารประเทศ แบ่งเป็น

ประชาธิปไตย คือ การปกครองโดยประชาชน และมีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชนส่วนรวม

ฝูงชน คือ การปกครองโดยประชาชนแต่ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว อันส่งผลให้ไม่สามารถหากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับในการควบคุมการดำเนินไปของสังคม สุดท้ายนำมาซึ่งความวุ่นวายและการปะทะกันของกลุ่มคน ส่งผลให้เกิดสภาพแห่งการไม่มีรัฐหรือกฎหมาย

ประเทศไทยช่วงต้น คือ รูปแบบ “ราชาธิปไตย” ภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 พยายามเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบ “ประชาธิปไตย” แต่กลับติดอยู่กับรูปแบบ “อภิชนาธิปไตย” หรือ “คณาธิปไตย” สลับกันไปมา จนถึงปัจจุบัน ดังนั้น สามารถกล่าวเบื้องต้นได้ว่า จนถึงปัจจุบัน รูปแบบการปกครองของประเทศไทยยังไม่อยู่ในลักษณะ “ประชาธิปไตย” ได้อย่างสมบูรณ์แบบ

(1) หลักประชาธิปไตย

ประชาธิปไตย (Democracy) คือ หลักการที่ยึดว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน โดยมีจุดเริ่มต้นในนครรัฐกรีก โดยช่วงแรกอยู่ในลักษณะเป็นประชาธิปไตยโดยตรง (Direct Democracy) คือ การยอมให้พลเมืองชายทุกคน (ที่บรรลุนิติภาวะ หรือจับอาวุธได้) เข้าร่วมเป็นสมาชิกสภาประชาชน อันเป็นสถาบันสูงสุดของนครรัฐ

แต่ในปัจจุบันระบบประชาธิปไตยได้เปลี่ยนมาอยู่ในรูปแบบประชาธิปไตยแบบตัวแทน

(Representative Democracy) หรือ ประชาธิปไตยทางอ้อม (Indirect Democracy) โดยการเลือกตั้งตัวแทนขึ้นมาใช้อำนาจแทนตน อันเนื่องมาจากจำนวนพลเมืองที่มากขึ้นและอาณาเขตที่เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน แต่ในบางรัฐยังคงให้อำนาจแก่ประชาชนโดยตรงในบางประการ เช่น การเสนอร่างกฎหมาย, การแสดงประชามติ(Referendum) ดังเช่นในประเทศไทย เป็นต้น

(2) อุดมการณ์ประชาธิปไตย

สิทธิ คือ อำนาจอันชอบธรรมที่สามารถกระทำใด ๆ ได้รับการยอมรับจากกฎหมาย

เสรีภาพ คือ อิสระในการกระทำใด ๆ ตามความต้องการ แต่จะต้องไม่ละเมิดกฎหมายหรือสิทธิของบุคคลอื่น

สิทธิและเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตย จำแนกได้ดังนี้

ก) เสรีภาพในการพูด การพิมพ์ และการโฆษณา โดยรัฐประชาธิปไตยจะอนุญาตให้มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น แต่ต้องไม่หยาบคายลามก หมิ่นประมาท หรือละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นนี้มีค่าสูงมาก เพราะเชื่อว่าหากยอมให้ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีแล้วการขัดแย้งกันอย่างรุนแรงจะไม่เกิดขึ้น

ข) เสรีภาพในการนับถือศาสนา คนทุกคนย่อมมีสิทธิโดยสมบูรณ์ที่จะเลือกนับถือหรือศรัทธาในศาสนาใดศาสนาหนึ่ง เพราะศาสนาเป็นเรื่องของความเชื่อถือ แต่บุคคลก็ไม่สามารถที่จะปฏิเสธกฎหมายของรัฐซึ่งขัดแย้งกับหลักการทางศาสนาของเขา แต่ในบางประเทศที่เคารพเสรีภาพสูงมาก เช่น สหรัฐอเมริกาการหลีกเลี่ยงกฎหมายของประเทศเพราะขัดกับหลักการทางศาสนา ได้รับการยอมรับว่าเป็นการกระทำที่ไม่ผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องรับโทษ

ค) เสรีภาพในการสมาคมหรือรวมกลุ่ม โดยต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์แห่งกฎหมาย และไม่เป็นอันตรายหรือไม่เป็นอุปสรรคต่อผลประโยชน์ของสังคมโดยรวม ตรงเท่าที่การกระทำนั้นเป็นไปอย่างสันติและไม่เกินเลยขอบเขตแห่งกฎหมาย

ง) สิทธิในทรัพย์สิน คนทุกคนมีสิทธิที่จะมีทรัพย์สินสมบัติเป็นของตนเอง รัฐจะต้องทำหน้าที่ป้องกันภัยอันอาจจะเกิดต่อทรัพย์สินของประชาชนภายในรัฐ

จ) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย บุคคลจะต้องไม่ถูกลงโทษถึงแก่ชีวิตเสียอิสรภาพหรือเสียทรัพย์สินโดยปราศจากการพิจารณาตามกระบวนการแห่งกฎหมาย

ฉ) สิทธิส่วนบุคคล สิทธิมูลฐานที่ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคล เช่น เสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การเลือกประกอบอาชีพ การสมรส การหย่าร้าง ฯลฯ โดยบุคคลทุกคนย่อมมีเสรีภาพตรงเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(3) ความเสมอภาค

ความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยจำแนกออกได้ 5 ประการ คือ

ก) ความเสมอภาคทางการเมือง หมายถึง การที่บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมการเมือง เช่น สิทธิเลือกตั้งเมื่ออายุถึงเกณฑ์ สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเมื่อมีคุณสมบัติครบถ้วน เป็นต้น

ข) ความเสมอภาคต่อการปฏิบัติของกฎหมาย หมายถึง บุคคลจะได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน เมื่อกระทำความผิด การลงโทษและการได้รับเหตุอันควรปรานีจะต้องใช้กฎหมายเดียวกัน

ค) ความเสมอภาคในโอกาส หมายถึง คนทุกคนจะต้องได้รับโอกาสที่จะใช้ความสามารถของเขาในการศึกษา การประกอบธุรกิจการงาน และการแสวงหาความเจริญก้าวหน้าหรือเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเท่าเทียมกัน เช่น การมีมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น

ง) ความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพความใกล้เคียงกันในฐานะทางเศรษฐกิจแต่ไม่ได้หมายถึงการ

ที่คนทุกคนจะต้องมีรายได้เท่าเทียมกัน โดยจะต้อง

1. มีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เพื่อมิให้เกิดช่องว่างระหว่างชนชั้นมากนัก เช่น การเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า เป็นต้น

2. บุคคลควรมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจพอสมควรคือมีรายได้เพียงพอในการดำรงชีพ เช่น การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การใช้สิทธิคนยากจนรับการรักษาพยาบาลฟรีหรือโดยบทย 30 บาทรักษาทุกโรคและสวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้น

จ) ความเสมอภาคทางสังคม คนทุกคนจะต้องได้รับการเคารพว่า ความเป็นคนนั้นมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ในฐานะของความเป็นมนุษย์เหมือนกัน

3. การปกครองแบบประชาธิปไตย

ระบอบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง ระบบการปกครองที่ประชาชนเป็นใหญ่ ดังนั้นการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยก็คือ รูปการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยนั้นจำเป็นต้องมีรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายหลักหรือเป็นกติกาที่กำหนดแนวทางสำหรับการที่รัฐจะใช้อำนาจปกครองประชาชน และมีหลักการจัดระเบียบการปกครองแต่รัฐธรรมนูญก็ไม่ใช่เครื่องหมายแสดงความเป็นประชาธิปไตย เพราะประเทศที่ปกครองด้วยระบอบเผด็จการก็มีรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน การที่จะพิจารณาว่าประเทศใดเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ จึงต้องดูว่ารัฐธรรมนูญของประเทศนั้นให้ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยหรือไม่ ลักษณะสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตยสามารถพิจารณาได้จาก รัฐบาล การเลือกตั้งและการปกครองโดยเสียงข้างมาก

3.1 รัฐบาล

ลักษณะของรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตย คือ “รัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน” ซึ่งเป็นวาทีของอับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) อดีตประธานาธิบดีของสหรัฐฯ การที่รัฐบาลใดจะได้รับการยอมรับว่าเป็นประชาธิปไตยจะต้องมีลักษณะครบทั้ง 3 ประการ คือ

3.1.1 รัฐบาลของประชาชน หมายถึง รัฐบาลจะต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชน และประชาชนสามารถเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองได้ด้วยการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง นั่นคือ ประชาชนอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของรัฐบาลซึ่งบ่งชี้ถึงมิติของการปกครองในด้านความเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย

3.1.2 รัฐบาลโดยประชาชน หมายถึง ประชาชนหรือพลเมืองทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นผู้ปกครองได้ถ้าหากได้รับเสียงสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

3.1.3 รัฐบาลเพื่อประชาชน หมายถึง รัฐบาลจะต้องมีจุดประสงค์เพื่อความผาสุกของประชาชนและจะต้องมีการกำหนดวาระในการดำรงตำแหน่ง เช่น ทุก 4 ปี ฯลฯ เพื่อจะได้เป็นหลักประกันว่าผู้ปกครองจะต้องปกครองเพื่อประชาชน หากผันแปรจากจุดหมายนี้ ประชาชนจะได้มีโอกาสเปลี่ยนผู้ปกครองผ่านการเลือกตั้ง

3.2 การเลือกตั้ง ประเทศประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีการเลือกตั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถเสนอตัวเข้ารับใช้ส่วนรวมโดยการสมัครรับเลือกตั้ง และเปิดโอกาสให้พลเมืองใช้สิทธิในการที่จะเลือกบุคคลที่ตนต้องการให้เป็นผู้ปกครอง หรือเป็นผู้ใช้สิทธิเป็นปากเสียงแทนตนในสภา ในระบอบประชาธิปไตยนั้น การมีสิทธิเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ ต้องมีหลักประกันในการใช้สิทธิในการใช้สิทธินั้นด้วยว่าสามารถใช้ได้อย่างเสรีเต็มที่และมีโอกาสเลือกสรรตัวบุคคลที่ต้องการจริง ๆ คือ ต้องมีการลงคะแนนแบบลับ

3.3 การปกครองโดยเสียงข้างมาก การปกครองโดยเสียงข้างมาก หมายถึง บุคคลที่ประกอบกันขึ้นเป็นรัฐบาลนั้น ถ้าหากไม่ได้รับเลือกตั้งจากรายการโดยตรงแล้ว ก็ต้องเป็นคณะบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากเสียงข้างมากของผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาโดยการออกกฎหมาย การวินิจฉัยปัญหา หรือการตัดสินใจในนโยบายต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามความเห็นชอบของเสียงข้างมากของผู้แทนในสภา ในระบอบประชาธิปไตยมิได้หมายความว่าเพียงการยึดหลักเสียงข้างมากเท่านั้น แต่จะต้องมีหลักประกันสำหรับเสียงข้างน้อยด้วย นั่นคือสิทธิขั้นพื้นฐานของเสียงข้างน้อยจะต้องได้รับการเคารพ เป็นเสียงข้างมากจะละเมิดหรือก้าวท้าวสิทธิของเสียงข้างน้อยจึงถือเป็นการใช้ “กฎหมาย”

3.3.1 นอกจากนี้ความเห็นหรือทัศนะของเสียงข้างน้อยจะต้องได้รับการรับฟัง เพราะในระบอบประชาธิปไตยนั้นต้องเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายหรือผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่างได้เผยแพร่ทัศนะหรือแนวความคิดของเขา

3.3.2 ทัศนะหรือความคิดเห็นที่ปราชัยต่อเสียงข้างมากหรือตกเป็นเสียงข้างน้อยนั้นไม่ได้หมายความว่าจะต้องสูญหายไปโดยสิ้นเชิง แต่อาจจะกลับมาเป็นทัศนะที่ได้รับการยอมรับหรือเป็นเสียงข้างมากในโอกาสต่อไปได้

3.4 วิธีชีวิตประชาธิปไตย

ลักษณะสำคัญของวิธีชีวิตแบบประชาธิปไตย อาจจำแนกได้ดังนี้

3.4.1 เคารพเหตุผลมากกว่าบุคคล โดยไม่ศรัทธาบุคคลใดถึงขั้นปฐนียบุคคล (แต่ก็ต้องกตัญญูต่อญาติผู้ใหญ่และผู้มีพระคุณ) จะต้องไม่เคร่งครัดเรื่องระบบอาวุโส (แต่ก็ต้องให้ความเคารพผู้อาวุโส) ประชาธิปไตยจะดำเนินไปได้ด้วยดีก็ต่อเมื่อมีการรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อค้นหาเหตุผลและความถูกต้องที่แท้จริง เพราะเหตุผลเท่านั้นที่จะจรรโลงให้ประชาธิปไตยดำเนินไปได้ และประชาธิปไตยเชื่อว่ามนุษย์เป็นสัตว์ที่มีเหตุผล

3.4.2 รู้จักการประนีประนอม คือ ยอมรับการแก้ไขปัญหามาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี ไม่นิยมความรุนแรง ต้องรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ยึดมั่นหรือตั้งตนแต่ความคิดเห็นของตนเองโดยไม่ยอมผ่อนปรนแก้ไข และต้องยอมเปลี่ยนแปลงแก้ไขความคิดเห็นของตนเองเมื่อผู้อื่นมีความคิดเห็นที่ดีกว่า ปรารถนาประชาธิปไตยโดยพื้นฐานไม่ปรารถนาให้มีการใช้กำลังและการล้มล้างด้วยวิธีการรุนแรง เพราะถ้ามีการใช้กำลังและความรุนแรงแล้ว แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่มีหรือไม่ใช่เหตุผล ซึ่งก็ขัดกับหลักความเชื่อขั้นมูลฐานของประชาธิปไตยที่ถือว่ามนุษย์มีเหตุผล

3.4.3. มีระเบียบวินัย คือ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมืองอย่างสม่ำเสมอ และช่วยทำให้กฎหมายของบ้านเมืองมีความศักดิ์สิทธิ์โดยไม่ยอมให้ผู้ใดมาละเมิดตามอำเภอใจ แต่ถ้ามีความรู้สึกว่าการกฎหมายที่ใช้อยู่ไม่เป็นธรรม ก็ต้องหาทางเรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎหมายนั้น มิใช่ฝ่ายฝืนหรือไม่ยอมรับ การใช้เสรีภาพเกินขอบเขตจนละเมิดหรือก้าวท้าวในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ย่อมทำให้เกิดความไม่สงบขึ้นในสังคม เพราะสังคมที่ไม่มีการจำกัดในเรื่องสิทธิเสรีภาพเลยนั้นหาใช่สังคมประชาธิปไตยไม่แต่เป็นสังคมอนาธิปไตยที่เปรียบเสมือนไม่มีรัฐบาล ไม่มีกฎหมาย ไร้ระเบียบวินัยทางสังคมโดยสิ้นเชิง

3.4.4 มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ซึ่งเกิดขึ้นจากความรู้สึกของคนในสังคมว่า ตนเป็นเจ้าของประเทศ และประเทศเป็นของทุกคน โดยสำนึกว่า การที่ตนได้รับการศึกษา สามารถทำมาหาเลี้ยงชีพและดำรงชีวิตอยู่ได้ก็เพราะสังคมอันเป็นส่วนรวมของทุกคน ดังนั้นจึงต้องมีหน้าที่ทำประโยชน์ให้เป็นการตอบแทนนอกจากนี้ลักษณะวิธีชีวิตประชาธิปไตยยังมีอีกหลายประเด็น เช่น ต้องเป็นคนหนักแน่นไม่หุนเหว, ต้องไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ , มีทัศนะที่ดีต่อคนอื่น, ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น, เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์, มีน้ำใจเป็นนักกีฬาที่อยู่แพ้รู้ชนะ เป็นต้น

๓๖ ประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองของไทย

ประเทศไทยนับแต่อดีตจนกระทั่งถึงปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงในระบบการเมืองการปกครองอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งมีบางช่วงเวลาที่มีการพัฒนาได้ใกล้เคียงกับคำว่าประชาธิปไตย แต่ก็มีบางช่วงเวลาที่หยุดอยู่กับที่หรืออาจย้อนหลัง ดังนั้นเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องเข้าใจวิวัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย เพื่อที่จะทำให้เข้าใจสภาพการเมืองการปกครองของไทยในปัจจุบันได้อย่างถ่องแท้

1. การเมืองการปกครองไทยในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์

1.1 สมัยก่อนสุโขทัย ในปัจจุบันก็มีข้อสงสัยและถกเถียงรวมทั้งหลักฐานโต้แย้งกันโดยตลอดว่าคนไทยมีแหล่งกำเนิดที่แท้จริงจากที่ใด จากจากเทือกเขาอัลไตในเอเชียเหนือแล้วจึงอพยพมายังประเทศจีน ก็มีหลักฐานว่าคนไทยอาศัยอยู่ ณ ที่ปัจจุบันซึ่งเราเรียกว่าสุวรรณภูมิ ซึ่งกระจายตัวเป็นอาณาจักร และบ้านเมืองเล็ก ๆ ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ

1.1.1 กลุ่มการเมืองต่าง ๆ ที่มีการตั้งบ้านเรือนและชุมชนกระจายตัวทั่วไปทั้งคาบสมุทรและเกาะต่าง ๆ

1.1.2 กลุ่มใดมีประชากรมาก และผู้ปกครองสนใจในการทำสงครามก็พยายามขยายอาณาเขตออกไปครอบครองดินแดนรอบ ๆ จนกลายเป็นอาณาจักร แวันแคว้นขนาดใหญ่

1.1.3 เมืองและแคว้นต่าง ๆ ย่อมมีการเกิดขึ้น, ขยายตัว, หดตัว และเสื่อมสลายไปตามกาลเวลาโดยมีการผูกมิตรและศัตรูกันเป็นคราว ๆ

1.1.4 ลักษณะทางการเมืองการปกครองโดยทั่วไปน่าจะอยู่ในลักษณะที่เป็นนครรัฐ โดยที่ต่างคนต่างบริหารบ้านเมืองอย่างเป็นอิสระแก่กัน โดยใช้หลักบิดาปกครองบุตร หรือปีตารีปไต (Paternalism Family หรือ Paternal Government) เนื่องจากมีพลเมืองไม่มากและมีความสัมพันธ์ในลักษณะเครือญาติ

1.1.5 ลักษณะของความเชื่อ ยังคงนับถือผี บรรพบุรุษ เทวดา หรือความเชื่อในลักษณะที่คล้ายกัน กระทั่งการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายทั้งมหายานและหินยาน ตลอดจนความเชื่อแบบพราหมณ์แบบอินเดียเข้ามาผสมปนเปกันไป

1.2 สมัยสุโขทัย

(พ.ศ. 1792 - พ.ศ. 1981) ในเชิงประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองของไทย เรากล่าวว่าอาณาจักรสุโขทัยเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ ของประเทศไทยในปัจจุบัน โดยอาณาจักรสุโขทัยสถาปนาโดยมีพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ต้นราชวงศ์พระร่วง ประกาศตนเป็นอิสระจากการยึดครองของขอม อาณาจักรสุโขทัยมีการปกครองในรูปแบบ “สมบูรณาญาสิทธิราชย์” (Absolute Monarchy) ในชื่อที่เรียกว่า “พ่อขุน” ในลักษณะที่เรียกว่า “บิดาปกครองบุตร” (Paternalism Family หรือ Paternal Government) โดยมีลักษณะที่สำคัญ คือ กษัตริย์มีอำนาจสูงสุดในการปกครองอาณาจักร โดยมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันระหว่างผู้ปกครอง (กษัตริย์) กับประชาชน อันสังเกตได้จากในสมัยพ่อขุนรามคำแหงขึ้นครองราชย์และปรากฏหลักฐานจารึกหลักที่ 1 ซึ่งอธิบายถึงลักษณะทางการเมืองการปกครองในสมัยนั้น ตัวอย่างเช่น เสรีภาพในทางเศรษฐกิจ (ใครจักใครค้าช้าง ใครจักใครค้าม้าคำ)

ประชาชนเดือดร้อนให้มาสิ้นกระดัง แล้วพ่อขุนรามคำแหงจะพิจารณาคดีด้วยความยุติธรรม (ไพร่ฟ้าหน้าปก มีถ้อยความเจ็บท้องข้องใจไปสิ้นกระดังอันท่านแขวนไว้ พ่อขุนรามคำแหงเจ้าเมืองได้ยินเรียกเมื่อถาม สวนความแก่มันด้วยชื่อ) นอกจากนี้ยังได้นำหลักพระพุทธศาสนาเข้ามาใช้ในการปกครองบ้านเมืองโดยมีกฎธรรมสำคัญที่ใช้กำกับอำนาจของกษัตริย์ อันได้แก่ “ทศพิธราชธรรม 10 ประการ และ” “จักรวรรดิวัตร 12 ประการ” ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นการปกครองแบบธรรมราชาธิปไตย

อย่างไรก็ตาม อาณาจักรสุโขทัยมีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุดในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ต่อมาก็ค่อย ๆ

เสื่อมอำนาจ โดยบรรดาหัวเมืองประเทศราชต่าง ๆ เริ่มแยกตัวเป็นอิสระ ไม่ขึ้นต่อสุโขทัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวเมืองไทยทางใต้ คือ กรุงศรีอยุธยา ได้แผ่อำนาจเข้ามามีอิทธิพลเหนือกรุงสุโขทัย ในที่สุด อาณาจักรสุโขทัยก็ต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของกรุงศรีอยุธยา โดยอาจกล่าวได้ว่าสาเหตุสำคัญที่นำมาซึ่งการล่มสลายของอาณาจักรสุโขทัย

1.3 สมัยอยุธยา (พ.ศ. 1893 - พ.ศ. 2310)

อาณาจักรอยุธยาถือว่าเป็นอาณาจักรที่สำคัญต่อประวัติศาสตร์ของประเทศไทยเนื่องจากมีระยะเวลาที่ยาวนานกว่า 400 ปี รวมทั้งเป็นต้นแบบของรูปแบบการปกครองของอาณาจักรที่สืบเนื่องต่อมาไม่ว่าจะเป็นยุครธนบุรีและรัตนโกสินทร์

ในยุครอยุธยา มีลักษณะการเมืองการปกครองเบื้องต้นเช่นเดียวกับสมัยสุโขทัย คือ อยู่ในรูปแบบสมบูรณาญาสิทธิราช (Absolute Monarchy) อำนาจในการปกครองจะอยู่ที่พระมหากษัตริย์เพียงพระองค์เดียว เช่นเดียวกับในสมัยสุโขทัย แต่ต่อมาแนวคิดในการปกครองนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปภายหลังที่อาณาจักรอยุธยาได้ขยายอาณาเขตพื้นที่ที่สามารถดินแดนของขอมได้ในปี พ.ศ.1974 (สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 1 และ 2) และได้ทำการกวาดต้อนขุนนางและประชาชนชาวขอมที่เคยอยู่ภายใต้อำนาจของอินเดียนเข้ามาในอยุธยาเป็นจำนวนมาก ซึ่งนอกจากจะกวาดต้อนผู้คนยังคงรับเอาแนวความคิดและอิทธิพลของลัทธิพราหมณ์เข้ามาปรับใช้ โดยเฉพาะในเรื่องการเมืองและการปกครองและได้พัฒนาเข้าสู่วิถีชีวิตของคนโดยทั่วไป

การเข้ามาของแนวความคิดลัทธิพราหมณ์ส่งผลให้รูปแบบการปกครองในสมัยอยุธยาได้ทำการเปลี่ยนแปลงไป คือ จากรูปแบบ “บิดาปกครองบุตร” (Paternalism Family) มาเป็นรูปแบบ “เทวสิทธิ์” เทวราชา การปกครองในลักษณะดังกล่าวถือว่า พระมหากษัตริย์เป็นเสมือนเจ้าชีวิต เป็นผู้มีอำนาจเด็ดขาด สามารถกำหนดชะตาชีวิตของผู้อยู่ใต้การปกครองได้และถือว่าอำนาจในการปกครองนั้นพระมหากษัตริย์ทรงได้รับจากสวรรค์ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นเสมือนเทพเจ้าองค์หนึ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็น “สมมุติเทพ” รูปแบบการปกครองแบบเทวสิทธิ์ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างกษัตริย์และประชาชนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ก็เปลี่ยนเป็นห่างไกลจากการเคารพนับถือด้วยความรักและเคารพ ก็เปลี่ยนเป็นความเกรงกลัว อำนาจ อาจกล่าวได้ว่ามีความสัมพันธ์ในรูปแบบ “นาย กับ บ่าว” นอกจากรูปแบบเทวสิทธิ์จะนำมาสู่ความสัมพันธ์ระหว่างมหากษัตริย์กับประชาชนได้เปลี่ยนแปลงไป ยังส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างขุนนางกับประชาชนโดยได้นำรูปแบบจตุสดมภ์มาใช้ในการบริหารบ้านเมือง โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นผู้บัญชาการปกครองสูงสุด และมีเสนาบดี 4 คน คือ

- (1) เมือง (เวียง) รับผิดชอบด้านรักษาความสงบและปราบปรามโจรผู้ร้าย
- (2) วัง รับผิดชอบเกี่ยวกับราชสำนัก การยุติธรรม และตัดสินคดีความ)
- (3) คลัง รับผิดชอบงานด้านคลังมหาสมบัติ การค้า และภาษีต่าง ๆ
- (4) นา รับผิดชอบเกี่ยวกับการเกษตร

นอกจากนี้ ยังได้นำรูปแบบการควบคุมทางสังคมมาปรับใช้ ได้แก่

“ระบบศักดินา” หมายถึง หลักการแบ่งฐานะของคนตามระดับชนชั้นทางสังคมหรือการกำหนดสิทธิในการครอบครองที่นา ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดความแตกต่างระหว่างคน โดยชนชั้นที่สำคัญในสมัยอยุธยา ได้แก่

ชนชั้นปกครอง ได้แก่ พระมหากษัตริย์ ขุนนางและพระสงฆ์ชั้นผู้ใหญ่

ชนชั้นสามัญ ได้แก่ ไพร่

ชนชั้นผู้ถูกปกครองต่ำสุด คือ ทาส

ระบบศักดินามีความสำคัญต่อการปกครองที่สำคัญ คือ เป็นการแบ่งระดับของคนรวมทั้งกำหนดสิทธิ

ทางสังคม ตัวอย่างเช่น ข้าราชการที่ถือศักดินา 400 ขึ้นไป ถือเป็นขุนนาง, ขุนนางที่มีศักดินา 800 ขึ้นไปมีสิทธิเข้าเฝ้าพระมหากษัตริย์, ในกรณีที่มียศศักดินา จะถูกปรับตามระดับศักดินา และศักดินาเป็นระบบที่กำหนดการควบคุมไพร่ เป็นต้น

“ระบบไพร่” คือ ระบบการจัดการทางสังคมโดยการเกณฑ์กำลังคน ซึ่งอาจแบ่ง เป็น 2 ลักษณะ คือ ในยามศึกสงครามและเมื่อสังคมสงบสุข ในยามศึกสงครามไพร่ คือ ผู้ที่ถูกเกณฑ์แรงงานเพื่อเป็นกำลังในการรบและเมื่อยามสงบสุขไพร่จะเป็นแรงงานในการพัฒนาประเทศ โดยทั่วไปไพร่สามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 รูปแบบกว้าง ๆ ได้แก่

ไพร่หลวง คือ ไพร่ที่สังกัดต่อกรม กอง หรือสังกัดต่อแผ่นดิน โดยทำงานในลักษณะเข้าเดือนออกเดือน

ไพร่ส่วย คือ ไพร่ที่สังกัดต่อราชวงศ์ หรือขุนนาง และเป็นไพร่ที่ไม่ต้องเกณฑ์แรงงานและไม่มีสังกัดแต่ต้องนำสิ่งของที่มีค่า เช่น เงิน หรือของป่า เพื่อแทนการใช้แรงงาน

ระบบไพร่มีประโยชน์หลายประการไม่ว่าเป็นเพื่อใช้เกณฑ์แรงงานเมื่อยามเกิดศึกสงคราม (การเกณฑ์ทหาร) เพื่อเก็บภาษี (รายได้ของรัฐ) เพื่อเป็นกลไกในการควบคุมกำลังคนในการฟื้นฟูบ้านเมือง และเพื่อต่อรองอำนาจทางการเมืองระหว่างกษัตริย์และขุนนาง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าในสมัยอยุธยาแบบไพร่จึงเป็นตัวจักรที่สำคัญ ต่อการพัฒนาของอาณาจักร

อย่างไรก็ตาม ในช่วงสมัยอยุธยาตอนปลาย อยุธยาเริ่มสงครามกับพม่าเรื่อยจนไม่มีเวลาปรับปรุงระบบการปกครอง ในขณะที่สถาบันพระมหากษัตริย์ขาดเสถียรภาพเพราะเกิดการแย่งชิงอำนาจบ่อยครั้งขุนนางแตกความสามัคคี จะไม่สามารถที่จะรักษาอาณาจักรไว้ได้จนต้องเสียเอกราชให้แก่พม่าในปี พ.ศ. 2310

1.4 สมัยกรุงธนบุรีและรัตนโกสินทร์ตอนต้น (พ.ศ. 2310 - พ.ศ. 2325)

การปกครองในสมัยธนบุรี ไม่ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบเดิมที่ใช้อยู่ในสมัยอยุธยาเนื่องจากขณะนั้นเป็นระยะที่ไทยกำลังรวบรวมอาณาจักรขึ้นใหม่ พระเจ้ากรุงธนบุรี (ตากสิน) ทรงมีพระราชภาระในการปราบปรามบรรดาชุมนุมอิสระต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหลังกรุงศรีอยุธยาแตก สมัยกรุงธนบุรีจึงมีอายุเพียง 15 ปี ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นยังคงนาระบบและรูปแบบการปกครองในสมัยอยุธยามาปรับใช้เหมือนเดิม กระทั่งสมัยรัชกาลที่ 3 เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการเข้ามาของตะวันตก (ลัทธิจักรวรรดินิยม หรือ ลัทธิการล่าอาณานิคม Colonialism) โดยต่างชาติได้อ้างความกล้าหาญของไทยเข้ามาคุกคามเอกราชโดยใช้หลักการ “ภาระของคนผิวขาว” (The white man's Burden) ซึ่งได้ใช้คุกคามดินแดนต่าง ๆ เป็นอาณานิคม ซึ่งการเข้ามาของต่างชาติในลักษณะดังกล่าวได้เข้ามาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 เป็นต้นมา ไม่ว่าจะเป็นการทำสนธิสัญญาเบอร์นีในสมัยรัชกาลที่ 3, สนธิสัญญาเบาว์ริง ในสมัยรัชกาลที่ 4 ซึ่งส่งผลกระทบต่อเรื่องสิทธิสภาพนอกอาณาเขตของไทย

จะเห็นได้ว่า ในสมัยต้นรัตนโกสินทร์บทบาทของชาติตะวันตกต่อการเข้ามารุกรานอธิปไตยของไทยถือเป็นปัญหาที่สำคัญ ดังนั้นเมื่อเข้าสู่สมัยรัชกาลที่ 5 จึงได้ทำการปฏิรูปการเมืองการปกครองโดยมีเหตุผลสำคัญเพื่อให้ประเทศมีการพัฒนาดังเช่นตะวันตกและสามารถรักษาเอกราชของไทยไว้ให้พ้นจากการคุกคามของลัทธิจักรวรรดินิยม ซึ่งการปฏิรูปการเมืองการปกครองมีรายละเอียดสำคัญดังนี้รัชกาลที่ 5 ได้ทำการยกเลิกตำแหน่งอัครมหาเสนาบดี 2 ตำแหน่ง คือ สมุหนายกและสมุหกลาโหม รวมทั้งจุดสมมติ และทำการแบ่งการบริหารราชการออกเป็นกระทรวง ทบวง กรม เช่น กระทรวงมหาดไทย, กระทรวงกลาโหม และกระทรวงเกษตราธิการ เป็นต้น

ในส่วนหัวเมือง จากเดิมที่แบ่งเป็นหัวเมืองชั้นใน หัวเมืองชั้นนอก หัวเมืองประเทศราชก็ทำการแบ่งเป็นมณฑล เมือง อำเภอและหมู่บ้าน และจัดการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ สุขาภิบาลกรุงเทพและสุขาภิบาลหัวเมือง จัดตั้ง “เสนาบดีสภา” (Council of State) ทำหน้าที่ปรึกษาและช่วยบริหารราชการแผ่นดินตามที่กษัตริย์มอบหมาย